

Като направи Богъ чловѣка, насади за него градинѣ, и тамъ направи да произрастъ всякакви дървета, пріятни на очи тѣ и за ястіе добры. Той посее таѣхъ градинѣ съ рѣкѣ, и турѣ тамъ чловѣкъ-тъ, когото направи за да ся наслаждава отъ неѣхъ; и работа-та на чловѣкъ-тъ была да обработува градинѣ-тъ и да ѣхъ варди. И Богъ самъ си слазѣлъ, та ся разговарѣлъ съ тѣхъ.

1. *Първо то състояніе на чловѣкъ-тъ было святость и блаженство.* Адамъ и Ева были при Бога, виждали Го, обычали Го твърдѣ много и Му слугували. Тѣ живѣяли въ Божіѣ-тъ рай, и не знаели тамъ нито гладъ ни жажда, нито болестъ, ни скръбъ, нито грѣхъ ни смъртъ. Тѣ были святы и блаженны като ангелы-ты на небе-то. Такова было първото и най добро-то състояніе на чловѣкъ-тъ. Святость-та и блаженство-то сѣ свързаны едно у друго.

2. *То было отъ голѣмѣ-тъ благость Божіѣ да ся приготи такова изобилство за Адама и Евѣ, и тѣ были обѣзани да Го обѣчатъ и да Му бѣждѣтъ благодарни за това.* Божіе-то голѣмо благодѣніе не ся прекратѣва отъ сынове ты Адамовы. Богъ ни дава животъ, промышлява за насъ хранѣ, дрехы и всичко, съ което ся наслаждаваме на землѣ-тъ, и за тыя нѣща сме длѣжни да му благодаримъ.

3. *Ако искаме да сме блаженны, и да*